

та на Фотіа, и украсеніа-та, кои-то мѣ вѣше проводилз папа, сирѣчь, омофорз, стихарз, филонз и чехлы; присѣдствѣваха же и мѣстозастѣпници-те на восточны-те Патріарси, на Александрійскій-атз, Косма свѣщеникз, на Антіохійскій-атз, Басилій єпископз Мартирѣполскій, на Іерѣсалимскій-атз Иліа свѣщеникз, на сичкы-те же предсѣдателствѣваше Фотій патріархз.

А дѣланіа-та на томъ соборз станаха седмь: вѣ пѣрво-то предадоха на Фотіа мѣстозастѣпници-те папины украсеніа-та, кои-то вѣха проводили отз папа Іоанна; по това Іоаннз Ираклійскій обнароди, и отдади сичкы-те соблазны на папа Ніколаа а. поухали доволно Іоанна, и приказа пространо колко-то вѣше притѣрпалз Фотій; вѣ второ-то, прочетоха писма та, кои-то вѣше проводилз папа Іоаннз на царь Василіа, на Фотіа и на клир-атз; притомз и на Александрійскій-атз патріархз Михаила, и на Антіохій-атз Теодосіа, и на Іерѣсалимскій-атз Теодосіа; вѣ третьо-то, прочетоха пратини-те папины писма на восточны-те єпископи, за кое-то стана доволно смѣщеніе, зашо отз тіа посланіа са видиши, че Римскій-атз єпископз не са стара да подчини подз Римскій-атз престолз само бѣлгѣрскѣ-тѣ церквѣ, но и цѣлѣ-тѣ восточнѣ церквѣ; зато сички-те дѣлаха, че є това посланіе излишно; зашо-то сички-те пріиматз Фотіа, като истинный патріархз, и искатз да є Римскій-атз єпископз сообщникз